

Llibertat

òrgan oficial antifeixista del consell municipal

La guerra que ha esclatat a la Xina té molts punts de coincidència amb la nostra guerra.

No serien gens estranys certs llaços de relació...

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Barcelona, 15 — Telèfon n.º 255

ANY II — Mataró, dilluns 16 agost 1937 — NUM. 332

NÚMERO SOLT: 1,5 cts
SUBSCRIPCIÓ: 2,50 PÉSETES MES

Les noves orientacions socials

Segurament que són poques les persones a la nostra ciutat que s'hagin donat compte d'una conquesta que han assolit uns quants obrers, no gaires perquè el ram és poc nombrós. Però si directament no ho han conegut, no ha deixat de comprovar la majoria del poble de Mataró, que uns conciudadans, els qui habitualment els serveixen en la taula del cafè i en la fonda, i que fins fa poc admetien una propina com a recompensa al seu treball, una dàdiva subjecta a la voluntat del client, deixaven de percebre-la, no l'admetien ja.

«Què havia passat doncs? Ah, ciutadans! Els qui per la força del costum, d'una manera podríem dir-ne automàtica, en demanar un cafè o un refresc i pagar la consumació ens cavia el dret de manifestar amb una «esplendidesa» de més o menys cèntims la simpatia que podia merèixer el cambrer, la satisfacció pel que consideràvem millor o pitjor servei, o simplement la fruïció (egoista fruïció) d'exercir un dret de donar o de privar el que de justícia pertanyia a un consens, no podem veure potser el que de denigrant hi havia en l'acció de l'obrer, company nostre, en rebre aquell la mercè, i en nosaltres mateixos en contribuir-hi.

S'ha lluitat molt, i al final s'ha aconseguit treure el treball a preu fet, però aquesta mena de retribució no era sinó una fórmula més o menys equitativa, malgrat els defectes que han obligat a fer-la desaparèixer. I si s'han cregut que era inadmissible en els nostres dies el treball a preu fet, que després de tot era el reconeixement d'un preu estipulat, ¿podem consentir que subsistís aquella altra modalitat de guany tan eventual com és la d'estar a mercè de la magnanimitat dels clients?

«Ah, no! Calia sols que els obrers ho plantejessin, i fent honor a la veritat val a dir que la majoria dels patrons hi estigueren en principi d'acord.

¿I què volien els obrers? Doncs ésser considerats amb els mateixos drets que els dels altres oficis, és a dir, dret a assegurar llur jornal i els ingressos per al sosteniment de llurs famílies, en un tipus de guany que no depassa la proporció establerta a les altres indústries; saber les hores que tenien de treball; fugir del servilisme que comporta la propina; obtenir unes subvencions que garantitzessin el sosteniment d'uns companys seus malalts... ¿No considereu ben justes i ben posades en raó totes aquestes demandes?

Doncs que us consti, ciutadans, que no és pas en perjudici de la vostra economia. Ben mirat, potser trobaríem uns quants cambrers a qui més aviat perjudica aquesta nova forma de guany, però el que és al públic, ja quasi us assegurem que no, perquè o sinó a veure, ¿quin és el ciutadà que per una consumació no donava deu cèntims de propina? ¿I de quant li han augmentat el seu preu des que la propina ha estat suprimida? No rebassa pas els deu cèntims, i en alguns casos ni els cinc.

Però estiguem-ne satisfets, haurem contribuït a dignificar una professió que devenia l'inri en l'actual època de reformes socials.

I entenent-ho així la Conselleria de Economia i Treball ha pogut coordinar en aquest sentit els diferents punts de vista, arribant a una coincidència en l'Articulat signat el dia 22 de juliol, anexe a les Bases de Treball vigents en el ram.

badell. Els mataronins, doncs, s'hagueren d'accontentar amb un senzillet empat que els molletencs tenien ben meregut, car actuaren amb interès i estones de joc bonic. Principal factor de la tasca del Mollet fou el mig centre, element que en aquesta ocasió palesà condicions molt estimables. També destacaren l'interior dret, el porter, extrema, etc. A l'Iluro cap tingué una actuació que mereixi ésser esmentada, amb tots i la voluntat que posaren per a sortir airoso. Torres i Treball segueixen demostrant bones qualitats, si bé cal que vagin emmotellant el seu joc a les característiques que corresponen al lloc que ocupen. El partit, en conjunt, sense poder-se titllar de bo, tampoc defraudà del tot al públic bastant nombrós que el presencià.

ELS ESPORTS

Futbol

Camp de l'Iluro

ILLURO, 2 — MOLLET, 2

La victòria contundent assolida el diumenge anterior per l'Iluro al camp del Mollet, podia fer creure que en l'encontre d'ahir els ilurenecs no tindrien l'adversari massa seriós i repetirien, amb més o menys diferència de gols, el primer triomf. Però no resultà així. El Mollet fou en tot moment un contrincant digne i en no poques ocasions portà l'iniciativa del joc. Cal dir que l'Iluro no carburà gens bé, i ni de lluny ens féu recordar la meritoriosa actuació portada a cap en el partit contra el Centre d'Esports de Sa-

A la Casa Confederal Joan Peiró parla sobre «Questions d'actualitat»

Tal com estava anunciat, dissabte a la tarda, en el saló d'actes de la Casa Confederal, l'ex-ministre d'Indústria del Govern de la República, Joan Peiró, desenrollà la conferència sobre «Questions d'actualitat».

Comença la seva dissertació recordant l'apoliticisme que sempre ha informat la C.N.T., ensems que l'anil políticisme del qual se n'han reclamat uns fermes propagadors els militants anarco-sindicalistes, entre els quals s'hi comptà el conferenciant.

Després de glossar la concepció llibertària, diu que a molts estranyarà la trajectòria seguida per la Confederació després de la sublevació militar. Destaca la importància i les conseqüències del moviment subversiu i diu que per damunt de la doctrina hi ha el determinisme històric, el qual hom havia d'ajustar la seva actuació si no volia cometre una insensatesa. Diu que fou per imperatiu d'aquest moment històric que viu Espanya que la C.N.T. i els seus militants anarco-sindicalistes acceptaren la col·laboració, junt amb altres sectors antifeixistes, per a regir els destins de la nació espanyola.

Afegeix que l'experiència viscuda amb la col·laboració ha servit per afermar lo més en el concepte que de la política tenia, la qual permet l'expansió d'apetències partidistes i de tragèdia per al poble.

Diu que malgrat l'actual exèrcit hagi sortit del poble, un cop acabada la

La primera part acabà amb empat a un gol. El primer de marcar fou l'Iluro per mitjà de Treball, el qual recollí una pilota avançada i, internant-se ràpid, l'encastà a la xarxa d'un xut potent. L'empat es produí als pocs moments en xutar ras sense força l'interior dret molletenc i trobant-se Martí tapat pels jugadors. A la segona part Floris executà una falta llançant la pilota sobre gol i Arañó amb facilitat entrà el segon punt ilurenec. Altra cop l'interior dret forà establí l'empat, aquesta vegada d'un tret ràpid.

Arbitrà acceptablement el col·legiat Blanes. A indicació seva els equips s'arregleraren, fent ho amb aquests jugadors:

Mollet: Valdeperes, Sans II, Gonga, Navarro, Gonzalvo, Secó, Sans I, Serrano, Sanuy, Mollet i Massagué.

Els jugadors locals ostentaren un braçal negre degut a que el veterà jugador Vila ha passat pel trànsit dolorós d'haver perdut el seu fill Jordi.

X.

guerra hom no haurà acabat amb el militarisme.

Preveu el perill que això representa per a les llibertats del poble i diu que l'experiència haurà demostrat una vegada més als que altrament creien, que les revolucions no són possibles de fer amb rocs a la butxaca.

Creu que la millor manera d'evitar l'entronització d'una nova tirania és la intervenció decidida, a l'objecte de fiscalitzar la llavor dels governants. Acabada la guerra — segueix dient — es mantindran moltes d'aquelles coses establertes exclusivament per la circumstància de l'alçament feixista, i d'una manera particular es mantindrà i superarà la indústria de guerra, car d'ací en endavant el nostre país per sotstreure's de les escames de l'invasors haurà d'armar per la qual cosa, d'un poble pacifista se haurà de convertir en un poble militaritzat. Diu que no podem excusarnos d'intervenir en una nova guerra internacional, perquè creu que la Mediterrània serà el teatre d'aquesta conflagració.

Assenyala la posició del proletariat internacional, i diu que mentre observi la passivitat que davant la nostra lluita ha observat, no ens és permès d'esperar mai el triomf de la nostra revolució.

Remarca les característiques del moviment subversiu i diu que la C.N.T. i la F. A. I., solament s'haurien enfrontat amb el Govern que aleshores hi havia constituït quan la guerra hagués estat feta contra un altre país. Però el fet que es produí aconsellava i exigia de tots nosaltres una franca col·laboració, malgrat que això comportés el sacrifici de les nostres concepcions més cares.

Pregunta què és el que hauria succeït al si de l'organització si la C.N.T. no hagués col·laborat en els dos Governos, pregunta que, diu queda contestada amb la situació actual on l'organització no té representació al si d'aquests organismes de Govern.

Entén que entre la C.N.T. i la F. A. I. ha d'existir una línia divisòria, per bé que aquesta última ha d'insuflar el seu ideari a les masses confederals, ensems que considera aquesta organització específica la que ha de representar el sector llibertari al si del Govern. Diu que així ho determina el procés històric que vivim, i els anarquistes no han d'eludir aquest designi que la història els ha reservat.

Diu que aquest és el seu criteri, enra que a València hom mantenia la posició que havia d'ésser la C.N.T. i

la U. G. T. les que havien de compartir la responsabilitat del Govern. No està d'acord amb aquesta posició, per bé que reconeix que d'aquesta manera s'hauria viscut una revolució que fins avui no ha estat possible.

Posa de relleu l'ofensiva que en contra les organitzacions sindicals i d'una manera particular en contra de la C. N. T., porta a cap els partits polítics, els quals no han reparat en mitjans per a reeixir en el seu propòsit per a desprestigiar un organisme que solament ha donat proves de la seva abnegació i desinterès en pro de la lluita contra el feixisme, actuació, diu, que mai ha estat corresposta pels altres col·laboradors, que en llur tasca partidista han sorprès la nostra bona fe.

Posa de manifest la intensificació d'aquesta campanya indigna en els moments actuals fins arribar als insults més inaudits, tractant de tribus i saltejadors de carretera els heroics i immaculats combatents que després de vèncer la sublevació militar a Catalunya, guanyant la causa de l'antifeixisme a la nostra regió sortiren enllà de la frontera catalana; establint el front de lluita a la regió aragonesa, en el qual mantenen els atributs de llibertat contra la tirania.

Glossa la gesta heroica dels treballadors en el juliol del 1936, avui qualificats insensatament de tribus, així com de la major part que hi posaren els militants anarquistes per trobar-se amb més nombre i per l'abnegació i desinterès posats a la lluita.

¿Hi ha—diu—qui es pugui explicar altra cosa que la consecució d'uns fins inconfessables, prendre aquesta ofensiva contra les organitzacions i els seus militants i no en els primers moments de la revolució?

La darrera entrevista de Companys amb el president del Consell de Ministres, ens ensenyaria el que s'està gestant amb aquestes campanyes vergonyoses, i per arribar a la finalitat del que hom es proposa, intenten sacrificar les llibertats de Catalunya assolides amb l'Autonomia (per bé que provisionalment) (?) i amb la idea de posar-hi, de governador general, el que qualifica de tribus els que amb llur sang generosa l'ofrenaren per a defensar aquestes llibertats de Catalunya de les urpes del feixisme.

Diu que no hi ha un sol sector que s'hagi pogut sostreure dels aprofita-

dors, dels lladres i dels assassins. Desqualifica a Comorera, injuriador d'aquells dignes milicians, i diu que quan tothom callava i quan Comorera no assenyalava els lladres i els assassins, l'orador va posar a la vindicta pública els lladres i els assassins que deshonraven la revolució.

Esmenta la política que actualment es porta a cap, la qual permet el creixement dels militants i per ésser més destacat assenyalava la situació del company Nin, el parador del qual tothom ignora, i diu si no és això una política de «tribu».

Diu que la campanya contra la C. N. T. per part dels que avui tenen la hegemonia del poder o sigui el P. S. U. C., ja es desfermà quan pretenia la Conselleria de Proveïments de la Generalitat, fins que passà a les seves mans. Aquesta pretensió diu que no consistia a superar l'organització prou difícil d'aquesta Conselleria, sinó la de comptar amb un mitjà adequat, per a la tasca de proselitisme. Tant és així que avui essent al seu poder la Conselleria diu que en res no ha restat superada; al contrari, solament s'exerceix des d'ella per a fer obra de partit, car aquells ajuntaments a la Conselleria de Proveïments dels quals no hi figura un representant del P. S. U. C., la població que representen està condemnada a patir fam.

Afegeix que aquesta situació és intolerable i més si es té en compte que la Conselleria disposa d'onze mil (11.000) pessetes diàries per a l'adquisició de matèries alimentàries, amb una Comissió al front, la qual solament serveix per a portar a cap arreu la campanya de proselitisme.

Diu que és lamentable haver de tractar aquestes coses quan és tan necessària la unitat del proletariat, però diu que aquestes són unes coses que a més de la responsabilitat que entranyen, hom es veu obligat a aprofitar totes les avinenteses per a llançar el llot a la cara dels que amb el llot ens volen embruïar.

En quant a l'Exèrcit Popular diu que l'organisme nacional de la C. N. T. ha fet com el que més perquè aquest exèrcit estigués revestit de la major eficàcia, fent que fos una realitat la disciplina i el comandament únic. No cal dir com el Comitè i els militants més destacats hagueren de lluitar una batalla per a persuadir de aquesta necessitat a tots els seus re-

presentats, però saben la responsabilitat que entranyava la lluita a lluitar i s'esforçaren fins a reeixir. Explica que per això no necessitaren estímul de ningú, puix que bon punt passaren els primers dies del moviment es propugnà a intensificar la constitució de l'Exèrcit Regular.

Continua la campanya en contra la organització confederal, volent fer creure que no ha fet res per a la guerra ni se l'ha vist enlloc; mentides aquestes que tothom pot comprovar, car ja és sabut que a Catalunya d'una manera particular tenia l'hegemonia sense que la C. N. T. fes prevaler aquesta força per acular els altres sectors. Pel que fa al front d'Aragó he tingut ocasió d'anar-hi diverses vegades i hom no havia de preguntar la influència de les Columnes confederals, puix que els emblemes i les banderes roges i negres eren prou eloqüents per a significar la seva importància i d'una superioritat innegable.

Diu que la disposició del Govern suara apareguda no permet atacar la U. R. S. S. des de cap article o tribuna; és una prova palesa del sentiment d'absorció per part del Partit Comunista, amb la qual cosa aquest Partit es vol proclamar la U. R. S. S.

Aquest afany diu que es fa sentir a l'Exèrcit Popular, ja que mentre la C. N. T. amb el major desinterès ha portat al front carn de canó, els socialistes i comunistes hi han portat Comissaris. Per sùmmum d'aquesta absorció esmenta el cas de la Caserna Fermí Salvochea, de tendències absolutament confederals, on han bandejat el Comissari polític confederal també, per a portar-hi un comunista.

És amb aquesta tasca absorcionista i de desprestigi per als altres sectors que impossibiliten la unitat dels treballadors per mitjà de les dues Sindicals, car la pròpia U. G. T. rep les conseqüències d'aquesta campanya, si bé no és amb la virulència de què és objecte l'organització confederal.

Diu que hom parla novament de tornar a formar part del govern la C. N. T., i afegeix que això no és possible mentre hi hagi els mateixos ministres comunistes, els quals motivaren que en sortís a la passada crisi fent els possibles per tal de fer fracassar la tasca dels quatre ministres que representàvem la C. N. T. El revolucionarisme, d'aquesta organització els feia nosa i procuraren eliminar-nos per tal de satisfer els seus desigs partidistes, la qual cosa hom pogué aconseguir amb més facilitat per complir amb un element com és el ministre d'Hisenda, la voluntat del qual és decisiva per la finalitat que perseguien els comunistes.

Aquest cas d'incompatibilitat amb els imprescindibles, i de dignitat per a la C. N. T., segurament que s'aprofitarà per dir que és un acte en contra el govern de la República.

Per tots els mitjans que siguin es

cerca l'eliminació de la F. A. I. i de la C. N. T., per així poder dominar les masses, la qual cosa, de convertir-se en una realitat, fóra fatal per a tothom. Diu, però, que la F. A. I. i la C. N. T. han passat per una sèrie d'entrebancs molt superiors que malgrat les dificultats han sabut superar.

Afegeix que les males intencions arriben a allò més insospitat, àdhuc es tracta de reproduir uns fets tan lamentables com els de maig.

Tracta dels fets de maig i diu que ni la C. N. T. ni la F. A. I. no es llançaren al carrer: foren homes de la C. N. T. i de la F. A. I. els que respongueren a la provocació d'uns elements incrustats en algun lloc de responsabilitat, i mai contra el govern constituït.

Diu que tothom es prevení davant la tragèdia que hom ve gestant i que indefectiblement la sofriríem si no som a temps a deturar semblant monstruositat.

És inconcebible que les ambicions d'un partit arribin fins el punt de robar de la pròpia Catalunya l'autonomia que gaudeix, la qual cosa hem de fer el que calgui perquè no prosperi, ni menys tolerar que fos en Comorera el governador general de Catalunya, perquè aleshores si que hauríem perdut totes les llibertats.

Continua dient que no discuteixen el Partit per sistema, ans bé per a fer-se respectar.

Hem demostrat que no tenim apències de govern, però mai no podrem consentir allò de «el que no estigui amb nosaltres l'eliminarem» i «el que no estigui amb nosaltres és un feixista».

Explica una anècdota viscuda amb Largo Caballero, quan aquest li féu adonar de la campanya comunista en pro dels interessos burgesos la qual cosa féu exclamar a Largo Caballero que aquest procedir no era propi de comunistes ni de revolucionaris.

Diu que quan es suscità la qüestió de l'abraç de Vergara no solament fou plantejat pels republicans sinó que també pels comunistes, demostrant una vegada més el que inspirava la seva actuació.

La sinceritat de la C. N. T. en la seva actuació és sobradament coneguda per tothom, essent així que la seva franquesa de manifestar el seu esperit revolucionari li val els greuges de què és objecte.

I per últim acaba dient: volem guanyar la guerra i la revolució i defensarem la integritat de Catalunya amb les seves llibertats conquerides, el mateix que la revolució social.

Banca Arnús

Banc Espanyol de Crèdit

Banc Hispano Colonial

CONTROL Banc Urquijo Català

OBRER

Majó Germans - Banquers

Caixa d'Estalvis

Els comptes corrents LLIURES i les llibretes d'estalvi obertes en l'actualitat, no estan subjectes a cap intervenció oficial i funcionen com abans del 19 de juliol.

Ingresseu els vostres cabals en els nostres establiments i a la vegada que obtindreu beneficis afavoririeu la nova Economia.

Comitè de Control de Banca i Estalvi de Mataró

COMPRO

Màquines d'escriure portàtils i d'oficina, màquines de sumar, de calcular i aparells multicopistes.

Raó: Argüelles, 34 Mataró.

Dr. R. Perpinyà - Oculista

AJUDANT DEL DOCTOR LAPERSONE DE PARIS

MATARÓ

B. Durruti (St. Agustí), 58 Proveença, 136, 1.ª, 2.ª entre Arribau i Universitat
Dimèrcres, de 11 a 1. Dissabtes, de 5 a 7

BARCELONA

De 4 a 7 tarda

TELEFON 72564

Informació local

DIETARI

Aquests darrens dies semblava que el temps anava a canviar; quatre gotes i unes nuvolades aparegueren sobre nostre com si anunciessin la pluja que ha d'allunyar una mica la calor xafogosa que aquest estiu s'ha fet sentir d'una manera asfixiant. Però no ha plogut i la calor continua tan aclaparadora com fins ara.

Consti que tenim interès a remarcar que ens referim al temps amb aquest comentari. Al temps i a res més.

Som obligats a fer-ho perquè alguns dels nostres lectors sovint ens sorprenden amb interpretacions fantàstiques dels nostres comentaris.

A cada ratlla creuen endevinar afusions, reticències, verí, etc., etc. Consti, doncs, que avui ens referim al temps i prou. — A.

CONYAC POPULAR
CONYAC EXTRA
CONYAC JULIO CÉSAR
de la casa xeressana
MORALES PAREJA
Dipositari: MARTÍ FITÉ — MATARÓ

GESTIONS PROFITUSES.—Han tornat de València els representants del Control Obrer de la Tintoreria Marchal, on anaren per tal de gestionar un permís d'importació de sosa per la seva indústria. Les gestions que realitzaren, acompanyats del diputat a Corts per Mataró Jaume Comas, han estat profitoses, ja que asseguren per sis mesos el treball d'aquella important indústria.

Per 50 cèntims podeu fer un bon obsequi, amb

ILURENCS

postre mataroní

Demaneu-los en les bones tendes de queviures. — Fabricats per **PASTISERIA BATET**.

ALCALDIA DE MATARÓ.—Anunci.—Segons em comunica el ciutadà Recaptador de Contribucions d'aquesta Zona, el cobrament voluntari de les Patents Nacional d'Automòbils, corresponents al tercer trimestre de enguany té lloc a la Recaptació situada al carrer de Miquel Bakunin (Churruca), n.º 73, tots els dies feiners de 9 a 1 de la tarda, fins el dia 25 del corrent mes.

Aquesta Alcaldia es complau a posar, per mitjà del present, a coneixement dels contribuents de l'esmentat concepte, d'aquest terme municipal, perquè durant aquest termini, retirin les corresponents Patents, advertint-los que passat l'esmentat termini sense haver-ho efectuat, quedaran subjectes a l'apremi i recàrrecs conseqüents.

Mataró, 12 d'agost del 1937.—L'Alcalde, *Ramon Molist*.

MORALES PAREJA — XERES
Demaneu sempre:
CONYAC POPULAR
CONYAC EXTRA Morales Pareja
CONYAC JULIO CESAR
Dipositari: MARTÍ FITÉ — MATARÓ

AJUNTAMENT DE MATARÓ
Conselleria de Proveïments

Es posa a coneixement de tots els comerciants venedors de la localitat que havent-se perdut les targetes de racionament a nom dels ciutadans Manda Llorca López, Joan Cot Pujol, Josep Bosch Leonart, Maria Farran Brugat, Joaquim Illa Ros, Sebastià Tuxans Casanovas, Salvador Roca Canis i Pere Jofré Reyné; aquestes no seran vàlides a no ésser que siguin fets amb tinta vermella els noms, cognoms i el nombre de familiars.

Mataró, 16 d'agost del 1937. — El Conseller Regidor, *J. Rabat*.

—Voleu fer un present de bon gust i econòmic?

Aneu a la Cartuja de Sevilla.

Conselleria de Serveis Públics

AVIS

A fi d'evitar molèsties i mal emprar temps tant als ciutadans com als empleats de les Oficines d'aquesta Conselleria, es posa a coneixement de tots els ciutadans, que a partir del 1.er del mes que som, el control de la benzina deixà d'ésser portat per l'Ajuntament, restant des d'aquesta data, sota el control directe i absolut de la C. A. M. P. S. A. en els brolladors de la qual, expenen benzina contra lliurament dels tiquets corresponents, amb exclusió completa de vendre-la pagant en efectiu.

Cal remarcar-ho. Per evitar d'una vegada les contínues visites dels ciutadans, sol·licitant benzina per a casos urgents, que, sentint-ho molt, no es poden atendre per les raons exposades.

Per obtenir benzina, cal que tots els posseïdors de vehicles de tracció mecànica, els tinguin controlats a la Conselleria de Serveis Públics de la Generalitat de Catalunya, la qual lliura la Guia de Vehicle Autoritzat, amb el qual document s'obté de la C. A. M. P. S. A. els tiquets corresponents al racionament de cada vehicle.

Així és, que cal abstenir-se per complet de fer consultes respecte a benzina, i especialment a demanar-ne, ja que és impossible d'atendre a ningú.

Mataró, 16 d'agost del 1937.—El Conseller Regidor, *Emili Oller Solà*.

MANÇANILLA «LA MAJA»
XERES FINÍSSIM «PETRONIO»
MORALES PAREJA - XERES
Dipositari: MARTÍ FITÉ — MATARÓ

Conselleria d'Assistència Social

Lluita contra la diftèria

Qui no ha sentit parlar d'aquest terrible flagell?

Es possible de poder contemplar sense terror el quadre d'un infant malalt de «garróillo», com vulgarment es diu, que va lentament morint, intoxicat i asfixiant-se, si amb temps el metge no ha pogut delurar l'averç de la malaltia amb el suero antidiftèric?

Es tracta d'una malaltia antiquíssima

(Areteu de Capadócia l'any 50 de l'era actual, ja la descriu). Es caracteritza per l'aparició d'unes plaques de color blanc brut, quasi sempre a les amígdales, podent se localitzar a altres llocs—fosses nasals, ulls, llombrigo, i rarament a altres parts del cos, com per exemple: genitals, acompanyat d'un quadro de gran intoxicació. (febre, fatig, abatiment, etc.)

El causant d'aquestes plaques és un microbi que té la forma de bastonet i s'anomena de Klebs-Löffler el qual actua per ell mateix, com a microbi infectiu i com a metzina, com a tòxic, per les substàncies que excrementa.

La diftèria és una de les malalties més contagioses fent-se el contagi quasi sempre de manera directa, del malalt afectat de diftèria, del convallescent d'aquesta malaltia, i cosa important, per portadors de microbis, que estan aparentment sans.

Afortunadament la medicina ens ha donat un mitjà per a lliurar-nos d'aquest flagell i aquest és la *vacuna antidiftèrica*, mitjançant l'anomenada anatoxina.

Contra la diftèria—malaltia social—hem de lluitar-hi com hem fet amb la verola; cal esborrar les xifres que en les estadístiques de mortalitat hi ha per la diftèria.

Aquí a Catalunya s'ha emprès amb entusiasme—ja fa alguns anys—una extensa campanya a favor de la salut pública, i la baixa progressiva de la mortalitat per diftèria a Catalunya, és molt encoratjadora i diu molt a favor dels metges catalans.

Què deu fer-se per foragitar la diftèria o almenys disminuir el nombre de diftèrics?

Els investigadors no es cansen mai per a adquirir procediments de lluita contra la diftèria, i avui podem dir que el mitjà per evitar-la completament, està a la nostra mà.

Sabem abans la manera de curar la malaltia mitjançant el suero, però podem prevenir als contagiats pel malalt?

Es pensà que el suero serviria, però dissortadament els seus efectes duren tan sols de 15 dies a tres setmanes.

Això ens dona, no obstant, una conseqüència pràctica: podem evitar el perill momentàniament de contagi administrant el suero als germans del malalt, junt amb el seu aïllament i separació.

Es buscaren els mitjans per trobar quelcom que durés i així arribem a l'any 1923 i, Ramon, a l'Institut Pasteur, descobreix la vacuna contra la diftèria: l'anatoxina. Es feren assaigs en diverses espècies animals i després a la humana, i els resultats foren brillantíssims: el 98 per cent dels vacunats quedaven immunitzats per la diftèria.

El procediment de vacunació és molt senzill. És en forma d'injeccions i en nombre de tres, mig centímetre cúbic la primera, un centímetre cúbic la segona i un i mig centímetre cúbic la tercera, espaiades una de l'altra amb 15 dies. Les vacunes injectables es troben a totes les farmàcies ja degudament preparades amb la seva corresponent explicació.

¿A quina edat és convenient de vacunar contra la diftèria?

La experiència mèdica pels casos viscuts i per reaccions fetes—que no interessa esmentar aquí—demostran que l'edat de màxima gravetat és dels 2 als 6 anys, però donant-se un contingent respectable de casos des dels sis mesos. Però cal començar a vacunar contra la diftèria des dels 5 mesos als 6 anys d'edat.

No hem d'insistir en quines edats pot tenir-se aquesta malaltia i sobretot en alguns adults, per la seva professió, per exemple infermers, metges, etc., que els és més probable el contagiar-se.

Sabem doncs la difusió extraordinària, sobretot en el nucli populós de les ciutats, l'agombolament de la població en espais reduïts, escoles, casernes, diversions públiques, que fan gairebé obligada la promiscuitat de lliurs habitants.

Hem parlat al començament com a font de contagi dels portadors de germens aparentment sans, que són aquells que podem dir ne resistents al contagi, però que contagien els que l'envolten; imagineu vos un portador d'aquests en un lloc tancat, en una escola per exemple, i el perill imminent a què estan subjectes els qui l'ocupen.

Vacuneu, doncs, els vostres fills contra la diftèria; no deixeu que aquest bacil deixi la marca al nostre poble; desterrem per exemple aquesta calamitat que flagella el món i vacu-neu-los sense recels, perquè afortunadament la vacuna contra la diftèria no té contraindicació, ja que aduuc el tuberculós pot rebre-la sense inconvenient.

Per als vostres fills per al bé de la raça i de la societat, vacu-neu-los contra la diftèria.

COPIES A MAQUINA

en correcte català i castellà

Instàncies, actes, certificacions, contractes, factures, estatuts, i tota classe de documents de caràcter particular i oficial.

Execució acurada

Isern, 54 Teléf. 321

Ajuntament de Mataró

Serveis d'Assistència Social

Capó dels Invàlids Bon Cooperatiu

Es posa a coneixement del públic en general que en el sorteig efectuat avui a la Conselleria d'Assistència Social, corresponent al dia 14 d'agost del 1937, segons consta a l'acta a poder d'aquesta Conselleria, el premi de vint-i-cinc pessetes ha correspost al

Número 795

Els números corresponents, premiats amb tres pessetes, són els següents:

895 - 195 - 295 - 395 - 495 - 595 - 695 - 895 - 995.

Mataró, 14 d'agost del 1937.

El Conseller d'Assistència Social,

Josap Serra.

Informació del dia

Facilitada per les Agències FABRA i FEBUS per conferències telefòniques

DOS MATAKONINS DAVANT DEL TRIBUNAL POPULAR

La qüestió religiosa a Espanya

NOTICIES DELS FRONTS DE GUERRA

El conflicte xino-japonès s'embolica

Barcelona

4 tarda

Cementiris clandestins

En un garatge del carrer de Casa nova, ha estat trobat un cementiri clandestí.—Fabra.

Fals comissari

Ha estat delinqüent un individu anomenat Antoni Lichert, el qual portava les insígnies de Comissari de l'Exèrcit, havent-se comprovat que no ho era. Practicat un registre a casa seva hi han estat trobades armes i municions.—Fabra.

Explosió

En un convent del carrer de Balboa que fins fa poc era Caserna de determinat partit i avui Escola, han esclatat dues bombes, les quals han mort a dos alumnes de la referida escola.—Fabra.

Els incontrolats

Aquest matí, mentre uns camperols estaven recollint patates a Moncada-Reixach a compte del Sindicat, s'han presentat uns individus que pretenien apropiarse'n. Avisada la policia, s'hi ha presentat i ha evitat que portessin a terme el seu propòsit.—Fabra.

D'un robatori a Mataró

Davant del Tribunal Popular n.º 1 s'ha vist la causa contra Jaume Genové Roig i Josep Genové, pare i fill, respectivament, acusats d'haver robat una quantitat de la Caixa de la Delegació de Mataró del Socors Roig Internacional.

El pare ha estat absolt, tenint en compte el temps que ha estat a la Presó i el fill ha estat condemnat a quatre mesos més de Presó.—Fabra.

L'inspector general de l'Exèrcit a Barcelona

Aquest matí ha estat a Barcelona el general Josep Riquelme, inspector de l'Exèrcit, el qual ha anat a visitar a l'Honorable President de la Generalitat. Ha dit als periodistes que trobant-se a Barcelona, no podia deixar de visitar al seu vell amic Companys. Ha afegit que el viatge ha estat fet amb caràcter particular, no obstant pel càrrec que exerceix, ha hagut de inspeccionar les Divisions de l'Est les quals les ha trobat en forma excel·lent i sobretot pel que fa referència a alguna arma o especialitat no té res a envejar a la situació en què es pugui trobar en les més grans potències.—Fabra.

Les operacions a Aragó

En el comunicat d'aquest matí es

diu que en el sector de La Tortillada ha estat sorpresa una patrulla enemiga, essent dispersada. No hi ha res de nou a cap altre sector.—Fabra.

Madrid

4 tarda

La lluita antifeixista

La qüestió religiosa

MADRID.—Encarregat pel Ministeri de Justícia per tal de realitzar una enquesta sobre el restabliment de la llibertat de cultes que autoritza l'article 26 de la Constitució, ha arribat a Madrid el clergue Lobo.

Un corresponsal de l'Agència Havas l'ha interrogat sobre la tasca que ha de realitzar i ha contestat que havia reunit els representants de les diverses esglésies a Madrid per tal de posar-se d'acord.

—Quin són els resultats obtinguts fins ara?

—A tot arreu he trobat facilitats.

Anem recollint tots els objectes provinents de les esglésies destruïdes i puc dir que se n'han recollit en molta quantitat. Dels 30 arxius parroquials que hi havia a Madrid en tenim de sencers 22 i no cal subratllar el valor històric que tenen, sobretot pel moviment demogràfic.

—Creieu que serà aviat el restabliment del culte?

—Les circumstàncies ho han de dir. No crec que puguin fer-se les coses bruscament. De totes maneres el culte en privat és autoritzat ja, sempre que els clergues puguin demostrar que no han estat facciosos.

—Són molts els que es troben en aquest cas?

—Molts; més dels que molta gent es creu; pot dir-se que la majoria no varen lluitar contra el poble ni la llibertat.

—Teniu confiança en l'obra que realitzeu?

—Absoluta. Crec que l'església en sortirà fortificada i tornarà finalment cap a la seva missió d'enllet espiritual de la qual no havia d'haver-se mogut mai.—Fabra.

Estranger

4 tarda

Vacances

GINEBRA.—Ha arribat a Ginebra el cap del Govern francès Chautemps el qual junt amb altres homes d'Estat francesos i suïssos es troba passant les vacances prop del llac Lehmann.—Fabra.

Individus executats

BERLIN.—Han estat executats al

Sarre tres individus acusats d'atemptar contra la seguretat de l'Estat i contra el nacional-socialisme i de voler restablir novament el Partit Comunista.—Fabra.

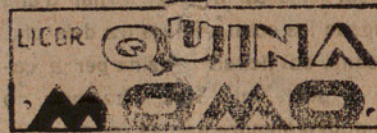
La guerra xino-japonesa

XHANG-HAI.—Els xinesos han consentit a realitzar una treva per tal de que fossin evacuats els ciutadans estrangers. L'ambaixador nipó de Xang-Hai ha embarcat cap al seu país.

De font japonesa es diu que malgrat aquesta retirada no significa que les relacions siguin trencades, ja que els diplomàtics xinesos són al Japó.

També es fa notar que la guerra del Nord no té res a veure amb la que es fa a Xang-Hai, ja que aquella és una qüestió local.

Les tropes xineses ataquen diu ament contra els invasors.—Fabra.

DARRERA HON.

545 tarac

La normalitat a Aragó

CASP.—El Governador General d'Aragó J. M.ª Mantecón, ha dit que malgrat els «bulos» que algú té interès en fer circular, a Aragó no hi han hagut aldarulls ni ha passat res anormal.

Si no es publiquen alguns periòdics no ha estat pas per cap disposició d'ell sinó perquè han deixat de publicar-se per pròpia voluntat dels que el feien.

En quan a la reposició dels Ajuntaments es limita a complir amb el que en aquesta matèria hi ha legislat i que pel que fa referència a Binéfar si ha constituït una Comissió gestora ha estat simplement per abandó dels càrrecs dels que els desempenyaven en propi dret.—Febus.

La lluita és, ara, dura en els sectors del Nord

Mil morts per 40 metres de terreny

SANTANDER.—Amb gran luxe de forces i elements, les tropes feixistes han atacat pels sectors del front del Nord. Les nostres tropes ben perpeccades han aguantat l'embestida i han batur d'una manera completa totes les temptatives enemigues. En el sector de La Virga un avanç de 40 metres va despertar nous atacs els quals foren també infructuosos.

Les metralladores i les bombes de

mà han aniquilat veritables unitats dels atacants. Hom calcula en mil els morts que han quedat estesos al camp.]

L'aviació facciosa ha trobat també rèplica: s'han llurats tres combats en els quals han caigut incendiats dos trimotors feixistes. Cap dels nostres aparells ha estat tocat.

La batalla és d'una duresa extraordinària per la gran quantitat d'elements que els feixistes han concentrat en aquest front. Els seus objectius, però, no han estat assolits ni remotament.

Les pèrdues, en canvi, són quantiosíssimes. Febus.

Els herois

MADRID.—En les darreres operacions del sector de Carabanchel s'ha distingit molt un batalló format per evadits del camp faccós.—Febus.

Les operacions d'Aragó

CASP.—Les darreres notícies de Bujaraloz, Sarriena, Barbastre i Alcañiz no donen cap notícia interessant. El coronel Peire ha declarat que el Front d'Aragó serà el front de la victòria definitiva contra el feixisme.—Febus.

Perill de bombardeig

BARCELONA.—A l'hora de tancar aquesta edició (6 tarda) sonen les sirenes avisant perill de bombardeig.—Febus.

GRUP X

La única revista per l'excursionista i el senderista a Catalunya.

Subscripció: 100 pessetes anuals. Adreça: Departament de Cultura, Plaça de Catalunya, 13, 1.º, 08002 Barcelona.

IMPREMTA MINERVA.—MATAKO

MINERVA

Barcelona, 13

Colors a l'oli i a l'aiguada, colors especials per pintar vidres, pinzells, papers de dibuix, canson, papers per aiguada i per oli, teles per oli i per plànols, pastells, llapis de colors, capses de compassos, plumes i fintes per dibuix, etc.